

Andrzej Tylman, Piosenka w samą porę (ft. Maciej

Pozwól odejść już
że nie całkiem
możesz wierzyć
Pozwól odejść już
najlepszeemu z twych żołnierzy
miejsce w szyku znam
żołnierz mieszka w czasie przeszłym
gdy w swojej roli m trwać

tam we mnie obłoki
obłoki gęstnieją
tam dzban przechylony lekko się chyli
tam para danieli przykrywa się knieją
a noc wróży z nocnych motyli

na mnie już pora
nim słowo za ciasne
nim gest za obszerny
karta znaczone
na nim zimna koszula obejmie całunem
te chwile co w nas, jak ikona

Pozwól odejść już
że nie całkiem
możesz wierzyć
Pozwól odejść już
najlepszeemu z twych żołnierzy
miejsce w szyku znam
żołnierz mieszka w czasie przeszłym
gdy w swojej roli m trwać

we mnie granica
granica za cicha
tam grobla mizerna
nadmiaru nie zbiera
tam strażnik zakłada łań przemytnika
a noc wróży z ręki ..

na mnie już pora
nim słowo za ciasne
nim gest za obszerny
karta znaczone
na nim zimna koszula obejmie całunem
te chwile co w nas, jak ikona